

ת"פ 36274/11/21 - מדינת ישראל נגד מוחמד אבו אביש

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 36274-11-21 מדינת ישראל נ' אבו אביש

לפני כבוד השופטת שלומית בן יצחק

המאשימה מדינת ישראל

ע"י עוה"ד נדב שחם - מפלג תביעות ת"א

נגד

הנאשם מוחמד אבו אביש

ע"י עוה"ד ווליד כבוב

גזר דין

השתלשלות ההליך, כתב האישום וטיעוני הצדדים לעונש

1. כנגד הנאשם הוגש, ביום 9.11.2021, כתב אישום וזאת בנוגע לתקיפת המתלון, נהג מונית, על רקע סכסוך דרך.

2. לאחר שנמסרה תשובת הנאשם לכתב האישום, הועבר התיק לשמיעה לפני. ביום 6.10.2022, טרם שמיעת ראיות הצדדים, הודה הנאשם, במסגרת הסדר טיעון שנערך בין הצדדים, בעובדות כתב האישום המתוקן, והורשע לפיהן בעבירת תקיפה, עבירה לפי סעיף 379 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, ולהלן: החוק.

3. בהתאם לעובדות אלו, ביום 13.9.2020, סטה הנאשם מנתיבו בעודו רוכב על קטנוע בבעלותו. לאחר דין ודברים בין הנאשם למתלון, סירב הנאשם לבקשת האחרון למסור לו את פרטיו, וכאשר המתלון ירד מהרכב כדי לצלם את הנזק שנגרם לרכבו, תקף אותו הנאשם בכך שהכה בו באגרופים לכוון פלג גופו העליון, בעט בו והצמידו לרכב. בהמשך, גם לאחר שהוציא המתלון "שוקר" מרכבו, ולאחר שנוכחים במקום הפרידו בין השניים, המשיך הנאשם ובעט ברגליו של המתלון.

4. אשר לשאלת העונש, המאשימה הגבילה עצמה לטעון לשלושה חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, וסוכם כי ההגנה תהא חופשיה בטיעוניה.

5. טיעוני הצדדים לעונש נשמעו ביום 6.10.2022.

ב"כ המאשימה טען כי הערכים החברתיים שנפגעו הם שמירה על שלמות גופו ובטחונו של המתלון, ולדבריו, עוצמת הפגיעה בהם מצויה ברף העליון, והדגיש את היות המתלון נהג מונית, באשר "מדובר באוכלוסייה פגיעה לאותם סכסוכים...". עוד הפנה לעוצמת האלימות ולטיבה, כמו גם לפוטנציאל הנזק שיכול היה להיגרם כתוצאה

עמוד 1

ממנה.

נטען, כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות ועד עשרה חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית, וכי מיקומו של הנאשם הוא בחלקו התחתון של מתחם זה.

ב"כ הנאשם הדגיש את רקעו הנורמטיבי של הנאשם, נעדר עבר פלילי, ואת הודאתו, שחסכה בזמן שיפוטי. כן ציין כי מדובר באירוע שאינו מתוכנן, כאשר אין בין המתלונן לנאשם הכרות מוקדמת או סכסוך מתמשך, וכי זמן קצר עובר לו, התבשר הנאשם על מחלת אימו והיא נסער וכואב. עוד הדגיש הסנגור את מותה המצער של האם כתוצאה ממחלתה, בימים שקדמו להודאת הנאשם ולדבריו: "הנאשם איבד את אמו, את עולמו מבחינתו". הסנגור עתר להשית על הנאשם עונש צופה פני עתיד בלבד.

הנאשם בדברו האחרון פנה לבית המשפט ומסר, כי הוא מודה במיוחד לו, שנעשה "בסערת רגשות", לאחר ששעתיים לפני כן נודע לו על כך שאמו שבה וחלתה. לדבריו, עובד כשליח ומפרנס את משפחתו וילדיו בכבוד, ואף בשעת האירוע היה "באמצע משלוח". הנאשם ביקש כי בית המשפט יתחשב בנסיבותיו.

6. מועד שימוע גזר הדין נקבע ליום 28.11.2022, כאשר ביום 18.10.2022 הוריתי על קבלת חוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות בנוגע לנאשם.

דין והכרעה

7. הצדדים הגיעו להבנות עונשיות, במסגרת "הסדר טווח", ובו הצהירה המאשימה כי תגביל טיעוניה לשלושה חודשי מאסר בפועל, שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות, לצד ענישה נלווית בעוד ההגנה טענה לעונש צופה פני עתיד בלבד.

8. על פי ההלכה הפסוקה, בעת שקילת קבלתו של הסדר טיעון על בית המשפט לבחון האם התקיים איזון בין טובת ההנאה הצומחת לנאשם מהסדר טיעון לעניין העונש, לבין אינטרס הציבור כפי שהוא בא לידי ביטוי בעונש שבית-המשפט גוזר. נקבע, כי "מבחן איזון" זה חל גם לאחר תיקון 113 לחוק במסגרתו נדרש בית המשפט לקביעת מתחמי ענישה (ע"פ 512/13 פלוגי נ' מדינת ישראל (4.12.2013)). כפי שנפסק שם: "מתחם הענישה משקף כאמור קביעה נורמטיבית של בית המשפט באשר לאיזון בין החומרה המושגית של העבירה, החומרה הקונקרטית של העבירה והענישה המקובלת במקרים דומים... עם זאת - אין הוא מביא בחשבון את האינטרסים ... הבאים בגדר הסדרי טיעון. ואכן משאבי התביעה, רצונו של הנאשם בסיום ההליך בהקדם האפשרי וחששו של נאשם מעונש חמור הינם שיקולים משמעותיים, המשפיעים על טווח הענישה בהסדר טיעון, אך אין הם חלק מקביעת מתחם הענישה ככזה" (שם, פסקה 16 לפסק דינו של הש' מלצר(4.12.2013)).

9. השאלה, האם על בית המשפט הבוחן הסדר טיעון לקבוע מתחם ענישה, טרם הוכרעה. בעניין **גלקין** נקבע, כי מקום בו טווח העונש המוסכם אינו נופל מחוץ למתחם הענישה, אין מקום להרחיב במלאכת קביעת הענישה (ע"פ 6943/16 גלקין נ' מדינת ישראל (28.1.2018)); בעניין **מצגר** צוין כי ראוי לקבוע מתחם כרגיל (ע"פ

2021/17 **מצגר נ' מדינת ישראל** (30.4.2017); ע"פ 2454/18 **שיינברג נ' מדינת ישראל** (2.1.22018).

10. בענייננו אנו, לשם בחינת האיזון הראוי, וכימות העונש, מצאתי לנכון להידרש למתחם העונש ההולם. יאמר כבר כעת, כי העונש שיוטל על הנאשם מצוי בגדרי מתחם העונש ההולם שנקבע על ידי.

מתחם העונש ההולם

11. על פי הוראות סעיף 40ג(א) לחוק, טרם גזירת העונש יש לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בערך זה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. בעניינו, אין מחלוקת כי מדובר באירוע אחד.

12. **הערכים החברתיים** שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם נוגעים לשמירה על שלמות הגוף ולביטחון הציבור בדרכים.

13. תופעת "הזעם בכבישים" על רקע סכסוכי דרך, רווחת, תוצאותיה חמורות ועלולות להיות אף קטלניות, וחובה על בית המשפט לפעול למיגורה. בעניין **פלוני** (רע"פ 5662/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (2.8.2018)), ציין בית המשפט העליון, בנוגע לעניינו של אדם, בעל עבר פלילי, שהורשע, בין היתר, בתקיפת קטין שחצה נתיב נסיעתו, וגרם לו חבלות של ממש, כי: "התופעה המתפשטת כנגד רע במחוזותינו, של נקיטת אלימות מצד נהגים בכביש כלפי נהגים אחרים היא פסולה מכל וכל וראוי להחמיר בעונשם של הנוקטים באלימות מסוג זה".

14. ועוד: "... עניין לנו בדוגמה נוספת לתופעה שבה נהגים, חלקם נורמטיביים, מוצאים עצמם פועלים באופן אלים ומסוכן כלפי זולתם בכביש בשל טענות של מה בכך. תופעה זו שזכתה בפסיקה לכינוי "זעם בכבישים" (road rage) מוצאת ביטוי במרבית המקרים באלימות מילולית בלבד, אך יש ולעתים זו מסלימה ומגיעה לכדי אלימות פיזית שתוצאותיה קשות... אמנם לא נגרמה למתלוננים כל חבלה, וכפי הנלמד גם לא נגרם נזק של ממש לרכב, אולם ההיבט הכספי כאן אינו העיקר. העיקר הוא הפגיעה החמורה בתחושת הביטחון בדרכים, כאשר האזרח מן השורה הופך באקראי לקורבן להתנהגות ברינוי..." (ת"פ (מחוזי ב"ש) 67969-11-17 **מדינת ישראל נ' אבו סולב** (8.8.2019)). ראו גם ע"פ (מחוזי ת"א) 391-12-14 **מויססקו נ' מד"י** (4.3.2015); ע"פ (מחוזי ת"א) 34168-08-14 **אורי נ' מדינת ישראל** (2.2.2015); רע"פ 1402/15 **אורי נ' מדינת ישראל** (8.3.2015).

15. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, תקיפת הנאשם לא הובילה לחבלות ואף לא נטען כי הוא זה שגרם נזק למונית המתלונן. ועדיין, בהינתן משך האירוע, כאשר ברקע ניסיונות לגיטימיים מצד המתלונן לברר פרטי הנאשם ולתעד נזקי התאונה, ובשל טיב האלימות, שאינה נקודתית אלא נפרשת על פני ציר זמן, יש לקבוע כי הפגיעה בערכים החברתיים אכן מצויה ברף גבוה של מדרג החומרה, גם אם לא בקצהו העליון.

16. סעיף 40ט(א) לחוק קובע כי על בית המשפט להתחשב בקביעת העונש ההולם, **בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, מקלות ומחמירות כאחד, "ככל שסבר שהן משפיעות... על אשמו של הנאשם".

17. מחד, אכן מדובר באירוע לא מתוכנן, ולא נגרם נזק קונקרטי למתלונן ונתתי דעתי אף לעובדה כי לאחר התקיפה הראשונית, החמורה, הוציא המתלונן "שוקר" ממוניתו. מנגד, מדובר באירוע מתמשך, כאשר הנאשם המשיך בתקיפת המתלונן גם לאחר שאחרים הפרידו ביניהם, ופוטנציאל הנזק הגלום בהכאת אדם באגרופים ובעיטות בו, עשוי להיות משמעותי. אף לעובדה כי ביטויי האלימות התרחשו על רקע ניסיונות המתלונן לברר פרטי הנאשם ולצלם נזקיו, משמעות שאינה מבטלת.

18. אשר למדיניות הענישה, שני הצדדים הציגו פסיקה לתמיכה בטיעוניהם.

19. המאשימה הפנתה לפסיקה, רובה אכן נוגעת לסכסוכי דרך, אף כי עיון בה מעלה כי הנאשמים הואשמו בעבירות תקיפה הגורמת חבלה, חמורות יותר מהעבירה בה הורשע הנאשם. בין היתר:

רע"פ 1749/13 דשן נ' מדינת ישראל (14.3.2013): המבקש, בעל עבר פלילי תעבורתי, הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות תעבורה ובתקיפה חבלנית, בכך שעקב דין ודברים בינו לבין המתלונן "בנוגע לנהיגה", הכה אותו, שבר את משקפיו וגרם לו לפציעות בפניו. על המבקש הושת עונש מאסר בפועל, לתקופה של שמונה חודשים, בצד ענישה נלווית. בקשת רשות הערעור - נדחתה.

רע"פ 694/09 לוי נ' מדינת ישראל (3.6.2009): המבקש, בעל עבר פלילי רלבנטי, הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בתקיפת המתלונן, עמו התפתח ויכוח בנוגע לחסימת כביש לאחר תאונה בה היתה מעורבת בת זוגו, בין היתר בעבירת תקיפה חבלנית ונדון לעונש שבין רכיביו חמישה חודשי מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות. בקשת רשות הערעור - נדחתה.

ע"פ (מחוזי מרכז) 41309-08-11 מעודד נ' מדינת ישראל (18.12.2011): המערער, ללא עבר פלילי, הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בתקיפה חבלנית, ונדון לעונש שבין רכיביו ששה חודשי מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות. יוער, כי אף שהתקיפה התרחשה ברכב המתלונן, מדובר בסכסוך עסקי. הערעור התקבל, בשל נטילת אחריות וחלוף הזמן ועונש המאסר קוצר לארבעה חודשים.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 33047-04-14 נחום נ' מדינת ישראל (8.7.2014): המערער, בעל עבר פלילי רלבנטי, הורשע על יסוד הודאתו, בתקיפה חבלנית של אדם שצפר לו, באמצעות מקל, ונדון לעונש שבין רכיביו שבעה חודשי מאסר בפועל; זאת לאחר שבשל מידעים מודיעיניים לא נמצא כשיר לביצוע עבודות שירות. הערעור נדחה. בית המשפט המחוזי ציין: "שוב בפנינו, לצערנו, גילוי בריונות תוך ויכוח על שימוש בדרך ... אף אנו סבורים כי תופעת האלימות בכלל, ואלימות בכבישים בפרט, הפכה לתופעה חמורה ושכיחה שיש להילחם בה בכל דרך, לרבות הטלת עונשי מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריא ללא קשר לעמדת הממונה על עבודות שירות באשר להתאמת העברין לרצות מאסר בעבודות שירות..."

עפ"ג (מחוזי ת"א) 32560-10-14 מדינת ישראל נ' בלס (18.3.2015): המשיב, ללא עבר פלילי, הורשע על יסוד הודאתו, בתקיפה חבלנית וגרימת נזק לרכב המתלונן, על רקע סכסוך בנוגע למקום חניה. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל, וחלף מאסר מותנה הושת עליו עונש מאסר לתקופה של חודשיים, שירוצה בדרך של עבודות שירות.

נקבע, כי: "... עצם התופעה של אלימות על רקע שימוש בדרך מובילים אותנו למסקנה כי שגה בית המשפט קמא במתחם הענישה שקבע... אנו סבורים כי מתחם הענישה בתיק זה נע בין מאסר חודשי מאסר שייתכן וירוצו בדרך של עבודת שירות לבין 12 חודשי מאסר".

20. אף ההגנה, בטיעוניה וכן בהודעה שנשלחה לתיק בית המשפט ביום 11.11.2021, הפנתה למספר החלטות במסגרתן הושתו על נאשמים בעבירות אלימות, אף חמורות, עונשים מתונים, זאת על רקע הודאתם ורקעם הנורמטיבי. אלא שהחלטות אלו אינן נוגעות לסכסוכי דרך כך שמידת הרלבנטיות לענייננו לקביעת מדיניות הענישה בהקשר מתחם העונש ההולם פחותה.

21. ניתן לקבוע אפוא כי, ככלל, מדיניות הענישה הנוהגת במקרים בהם בוצעה עבירת אלימות על רקע שימוש בדרך, כוללת מאסר בפועל, ולו בדרך של עבודות שירות, אשר משכו ייקבע בהתאם לנסיבות התקיפה ותוצאותיה (עפ"ג (מחוזי חי') 30400-06-15 **מדינת ישראל נ' פחימה** (19.11.2015); ת"פ (שלום רמ') 64414-05-18 **מדינת ישראל נ' דרעי**, פסקה 14 (31.3.2022); הפסיקה המוזכרת שם).

22. מכל האמור לעיל, בענייננו, יש לקבוע **מתחם ענישה הנע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות, ועד למאסר בפועל לתקופה של 10 חודשים, בצד ענישה נלווית.**

גזירת עונשו הנאשם בתוך המתחם

23. בגזירת עונשו של נאשם, רשאי בית המשפט להתחשב בהתקיימות נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. מספר נסיבות כאמור רלבנטיות לענייננו, ומצאתי כי יש ליתן להן משקל.

24. הנאשם אדם צעיר, יליד שנת 1998, נעדר עבר פלילי, אשר לקח אחריות על מעשיו, חסך זמן שיפוטי וזמן עדים, לרבות עדות המתלונן, שלא נדרש להתייב ולשטוח גרסתו בנוגע לאירוע קשה ומסעיר, ולכך משמעות ממשית.

25. הנאשם נשוי ואב לילדים, ויש להניח כי ההליך המשפט, כמו גם תוצאותיו, מכבידים על משפחתו; בצד זאת - לא הונח לפיו כי קושי זה חורג מגדר הרגיל, שכן מדרך הטבע השפעת ההליך הפלילי נפרשת אף על מעגלי הקרבה של הנאשם. כן ניתן משקל לטענתו כי העבירה בוצעה בשעת סערת רגשות בעקבות בשורה שקיבל באשר למחלתה של אמו זכרה לברכה, שעות ספורות לפני האירוע, ולעובדת פטירתה המצערת ימים לפני הודאתו בתיק.

26. עוד יש להעיר, כי המאשימה הגישה כתב האישום בחודש נובמבר 2021, למעלה משנה לאחר ביצוע העבירה, וכי האירוע מושא כתב האישום התרחש למעלה משנתיים לפני מועד גזר הדין, פרק זמן שיש להתחשב בו.

27. כאמור, הרף התחתון של המתחם שנקבע על ידי הוא מאסר קצר בעבודות שירות, ונזכיר כי אף המאשימה הסכימה כי יש למקום הנאשם בתחתיתו של מתחם הענישה.

28. בהקשר זה יוער כי נקבע כי "ככלל נכון לאמץ את הגבול העליון שבטווח המוסכם למקרים חמורים במיוחד, שכן ניתן להניח שכאשר מוצג הסדר הכולל טווחי ענישה גם התביעה מניחה שאימוץ הרף העליון לא ייעשה כדבר שבשגרה" (ע"פ 5643/14 **עיסא נ' מדינת ישראל**, פסקה 15 (23.6.2015)). ראו גם תפח"ע (ב"ש) 14965-08-20 **מדינת ישראל נ' פלוני**, פסקה 55 (14.10.2021), שם נפסק כי: "האינטרס המערכתי להקל על נאשם בהסדר טיעון "לפנים משורת ההסדר", היינו להטיל עליו פחות מהתקרה או הקצה העליון של טווח הענישה המוסכם, הוא אינטרס ראוי".

סוף דבר

29. אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 45 ימי מאסר **שירות** **שירות** **שירות**, בדואר דוורים גיל הזהב תל-אביב ברחוב לה גארדיה 76 תל-אביב.

על הנאשם להתייצב לריצוי עונשו ביחידת ברקאי - שלוחת מרכז, ברחוב לוחמי בית"ר 6 רמלה ביום 28.2.2023 עד השעה 08:00. אני מבהירה לנאשם כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים המצריכים התייצבות רציפה ועל פי הנחיות החוק והממונה חריגה מכללים אלה עשויה להביא להפסקת ריצוי עבודות השירות ונשיאת יתרת העונש במאסר ממש.

ב. **3 חודשי מאסר על תנאי**, למשך שלוש שנים, שלא יעבור כל עבירת אלימות, לרבות נסיון לעברן.

ג. **פיצוי כספי** למתלונן בסך 2,500 ₪. הפיצוי ישולם לא יאוחר מיום 10.1.2023. המאשימה תוודא כי פרטי המתלונן מצויים בתיק בית המשפט.

ניתן יהיה לשלם את הפיצוי כעבור שלושה ימים מיום גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות: בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il; מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000; במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

30. המוצגים, ככל שישנם בתיק זה, יטופלו בהתאם להחלטת קצין משטרה מוסמך.

31. סכומים שהופקדו בתיק שבכותרת או בתיקים הקשורים אליו - יושבו, על פירותיהם, לידי מפקדיהם.

32. המזכירות תעביר העתק גזר הדין וכן פרוטוקול הדיון מהיום לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בתל-אביב תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ג כסלו תשפ"ג, 07 דצמבר 2022, בנוכחות הצדדים.